

Bestemmelser til Brændevinshandelen og ikke tager andre Spirituosa med ind under den Strengthed, hvormed han vil behandle Brændevinsdrikkningen. Jeg tror overhovedet ikke, at der er saa stor Forskjel paa Brændevinsdrikkere og Oldrankere, som man skulde tro efter de Grundfættninger, der ligge for i Forslaget. Hvor der er Tale om at standse Drikkældigheden, der maa man nu omstunder absolut tage bairersk Ol og andre lignende Drikke med, thi ellers stopper man maasse nok den ene Slags Drikkældighed, men i samme Forhold forøger man den anden Art Drikkældighed. Naar man nu ser og erindrer, hvor mange Bestemmelser der gennem Lovgivningen i de senere Aar ere trufne for at hindre Drikkældigheden, navnlig med Hensyn til Brændevin, saa tror jeg, at Statistiken lærer, at alle disse legale Bestemmelser ikke have udrettet Noget; thi alle Statistikerne paastaar, at Drikkældigheden stiger desuagtet og ikke blot i Njøbstæderne, men ogsaa paa Landet, hvor man navnlig har bestræbt sig for at indstrænke Brændevinsdrikkningen. Jeg tror derfor, at et saadant Lovforslag, som det foreliggende, ikke vil bevirke Noget, som betyder en Indstrænkning i Drikkældigheden. Men fra mit Synspunkt anser jeg det for aldeles urigtigt, at Lovgivningen blander sig ind i saadanne Hensyn som Standsning af Drikkældighed. Jeg tror, at Bestræbelser derimod, hvis saadanne ere nødvendige, maa overlades til den private Virksomhed, og jeg paastaar, at den Virksomhed, som nu udfoldes privat, ved private Foreninger, enten Foreningerne nu ere Waadeholds- eller Afholdsforeninger, viser sig langt betydningfuldere end enhver Lovbestemmelse mod at sælge under $\frac{3}{4}$ Pot Brændevin eller alt Andet, hvad vise Lovgivere kunne finde paa. Men ikke nok med disse almindelige Bestemmelser. Jeg har set en Skrivelse, der er trykt fornylig, hvori Sænkningensministeren opfordrer vedkommende Autoriteter: Herredsfogder, Amtmænd, Sogneraad osv. til at passe paa Forbrugsforeningerne, fordi Medlemmerne af Forbrugsforeningerne ere bleve til Druktenbolte, og fordi man ikke sørger nok for, at Brændevinsudfjænkningen der stoppes. Det skulde jo være rettet imod de Forbrugsforeninger, der have Ret til at drive Brændevinshandel. Hvad nu egentlig Ministeren vil gjøre i den Henseende, tror jeg ikke er klart. Jeg veed ikke, om han skulde faae Justitsministerens og Krigsministerens Bistand til at stille en eller to Gendarmere udenfor hver Brændevinsbod for at passe paa, hvor mange Pægle der blev taget ud af Boutiken, saa at vi kunde faae statistiske

Opgivelser; saa fik Gendarmene noget mere at bestille med Hensyn til Druktenfaben, end vi nu se, de have, men det vil jeg afvente, hvorledes det vil stille sig. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at der med de Grundfættninger, som ligge i dette Lovforslag, er forbunden en provisorisk Ristko. Aldrig saa snart er Ministerens Skrivelse kommen i Loviserne, saa rasle strax Blænterne for Provisorierne frem og raabe: Nei, det er ikke nok; vi maa have helt andre Regler for Forbrugsforeningerne; de maa nødvendig sættes under Tilsyn; thi de ere Drikkældighedens Støttepunkter, og vi skulle have dem standfæde. Alt Dette er ikke stillet paa det Samme som dette Forslag, men det har en fuldstændig politisk Retning, og man vil søge gennem saadanne Udtalelser at veire et Provisorium frem, som vil sige: Det er særdeles paatrængende efter § 25 at faae en Lov imod disse Forbrugsforeninger, som ere et stærkt Middel i Venstres Hænder. Ja, maasse kunde man sige: Man skal ikke guse mere tilbage for at tage et Provisorium mod Forbrugsforeningerne, end man er gyst tilbage for at tage et Provisorium imod Ristforeninger og deslige. Jeg tror derfor, at den ærede Rigsdagsmand for Færøerne ikke har gavnet os her i Danmark ved at komme med dette Forslag, og jeg vilde ønske, at han slet ikke var kommet frem med det; der kunde da aldrig være fremkommet det Tilfælde, at man hørte disse Blæntere raabe: Se, der er nu strax en Venstremand; han maa passe paa at give Love mod Drikkældigheden paa Færøerne; skulde det saa ikke være nødvendigt og særdeles paatrængende nødvendigt at faae en Lov mod Drikkældigheden i Danmark? Og mod hvem skulde vi bedre rette den end imod Forbrugsforeningerne? Det er en Konsekvens, som under de nuværende provisoriske Forhold ligger i Luften, og det er den, jeg her har villet nævne, for at det ikke skal blive sagt, at den er overset.

Forslagsstilleren (Schrøter): Jeg vil i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgtreds (Alberti), tillade mig til at anføre, at de Straffebestemmelser, der nu gjælde, ere langt strengere end de, der ere optagne i det af mig fremsatte Lovforslag. Jeg har jo netop ophlyst det høie Thing om, at vi have Exemplar paa, at en Njøbmand er bleven straffet for at have udskænket en lille Del af sin Beholdning ved, at hele hans Lager til en Værdi af flere Tusinde Kroner er bleven konfiskeret. Den højeste Straffebestemmelse, der efter Forslaget